

Landstingets Forhandlinger. (2.)

17. 5. Okt. 1903: Valg af Tingets Embedsmænd. 18.

1ste Møde.

Mandag den 5. Oktober 1903, Kl. 1¹/₂.

Efter at Landstingets Medlemmer havde indtaget deres Pladser i Landstingssalen, bemærkede

Aldersformanden (Carstensen): Som det ældste tilstedeværende Medlem af Landstinget har jeg ifølge Forretningsordenen det Hverv at aabne dette første Møde og lede Valget af en Formand. Jeg skal tillade mig at anmode det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Sørensen-Egaa) og det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Nordby) om at bistaa mig som midlertidige Sekretærer.

Man gik altsaa til:

Valg af en Formand.

Der afgaves 60 Stemmesedler.

Valgt blev **H. N. Hansen** med 35 Stemmer. Derefter havde Matzen 25 Stemmer.

Efter at have indtaget Formandspladsen bemærkede

Formanden (H. N. Hansen): Jeg takker ærede Medlemmer for det paa mig faldne Valg og beder Tinget støtte mig med Velvillie i min Gerning i denne Samling.

Man gik derefter til:

Valg af Første Viceformand.

Der afgaves 60 Stemmesedler, hvoraf 28 vare blanke.

Valgt blev **Madsen-Mygdal** med 32 Stemmer.

Man gik derefter til:

Valg af Anden Viceformand.

Der afgaves 59 Stemmesedler, af hvilke 28 vare blanke.

Valgt blev **Steffensen** med 31 Stemmer.

Derefter foretoges:

Valg af 4 Sekretærer.

Formanden: Til Sekretærer foreslaas fra de forskellige Sider i Salen valgt: *Gundersen, Nordby, Pagh og Sørensen-Egaa.* Hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg disse Medlemmer som valgte. (Op- hold). De ere saaledes valgte.

Efter at Tinget er konstitueret, nævner jeg, at siden vor sidste Sammenkomst er Medlem af Tinget Højesteretssagfører *Octavius Hansen* afgaaet ved Døden. Han var født i Aaret 1838 og blev valgt til Medlem af Folketinget i 1872 og havde Sæde der til 1876. Den 30. September 1890 blev han valgt i 1ste Landstingskreds til Medlem af Landstinget og havde Sæde her i Tinget til sin Død den 21. August d. A.

Octavius Hansens offentlige Gerning har uden for denne Sal været omtalt med megen Anerkendelse. Ogsaa vi ville fra hans Virksomhed her mindes ham som en elskværdig Kollega, som en arbejdsom og flittig Mand i vore Udvalg, som en dygtig og utrættet Taler i vore Møder. Han kunde være voldsom i sine Udtryk og stærk i sine Angreb, men han saarede ikke, thi vi vidste, at hans Ord udsprang fra en redelig Overbevisning og fra en Pligt, som han følte til at paatale, hvad der for ham stod som urigtigt. Jeg tror, at han — som det lød til os i Kirken i Dag — gjorde sin Gerning af Hjertethed. Derfor vil han staa med et smukt Minde i vort offentlige Liv.

Tingets Medlemmer tilkendegave deres Tilslutning til Formandens Udtalelse ved at rejse sig.